

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, adresou pro doručování „X“, **proti žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, IČO 720 80 043, sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2015, č.j. 32515/15/5100-41452-706445,**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou k poštovní přepravě podanou dne 23.12.2015 a zdejšímu soudu postoupenou usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6.1.2016, č.j. 31 Af 68/2015-7, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství, ze dne 5.10.2015, č.j. 32515/15/5100-41452-706445, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, územního pracoviště v Ústí nad Labem (dále jen „orgán prvního stupně“) ze dne 26.2.2015, č.j. 515145/15/2501-70462-506254, kterým bylo podle ust. § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), zastaveno řízení o žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad podání.

Žalobce v žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno, aniž by měl možnost řádně se seznámit s podklady rozhodnutí. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení vydaného rozhodnutí, rovněž namítal jeho nicotnost a dále požadoval přiznat žalobě odkladný účinek.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu

bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 6 s.ř.s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, jsou z rozhodování soudů ve správním soudnictví vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.

Obecně stanovený důvod pro vyloučení návrhu v ust. § 6 s.ř.s. je rozveden v následujících ustanoveních s.ř.s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 70 s.ř.s. v návaznosti na § 68 písm. e) s.ř.s.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

V daném případě byl žalobce správním orgánem prvního stupně dne 16.1.2015 vyzván k odstranění vad podání. Žalobce si výzvu vyzvedl dne 30.1.2015, a 15 denní lhůta k odstranění vad podání uplynula dne 16.2.2015. Žalobce podáním datovaným 16.2.2015, avšak k poštovní přepravě podaným dne 18.2.2016, požádal o prodloužení lhůty k odstranění vad podání. Dne 26.2.2016 vydal orgán prvního stupně rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení lhůty, a to pod č.j. 515145/15/2501-70462-506254, neboť nebyla splněna podmínka stanovená v ust. § 36 odst. 1 daňového řádu, když žádost o prodloužení procesní lhůty byla podána dva dny po uplynutí lhůty k jejímu podání. Žalobce poté rozhodnutí orgánu prvního stupně napadl v zákonné lhůtě odvoláním. Žalovaný následně odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu prvního stupně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V reakci na to žalobce rozhodnutí žalovaného napadl předmětnou žalobou.

V tomto směru považuje soud za vhodné zdůraznit, že rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení procesní lhůty je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. Toto rozhodnutí nemá samo o sobě za následek ukončení (správního) řízení; k němu dochází až rozhodnutím o zastavení správního řízení, jakožto následku nevyhovění výzvy k odstranění vad podání, proti němuž je ovšem přípustná žaloba, neboť rozhodnutí o zastavení správního řízení spadá do rozsahu generální klauzule dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

Soud dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.7.2011, č.j. 1 Afs 35/2011-135, rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.8.2015, č.j. 2 Afs 161/2015-38 a rozsudku rozšířeného senátu ze dne 26.10.2005, č.j. 1 Afs 86/2004-54, v němž je uvedeno následující: „Z článku 36 odst. 2 Listiny, čl. 4 Ústavy, čl. 13 Úmluvy a čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 k této úmluvě tedy vyplývá, že ve správním soudnictví jsou vždy přezkoumatelná ta rozhodnutí, která se dotýkají základních práv a svobod podle citovaných dokumentů. V tomto smyslu je nutno vykládat i § 65 odst. 1 s.ř.s., tj. že rozhodnutím podle tohoto ustanovení jsou především takové úkony správního orgánu, které se dotýkají základních práv a svobod. Krom toho jsou samozřejmě rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s.ř.s. i takové úkony správních orgánů, jimiž se zakládají, mění nebo závazně určují i taková subjektivní práva a povinnosti, jež postrádají ústavně

či mezinárodně právní základ, tj. která toliko vyplývají z jednoduchého práva. Krajský soud je proto povinen v každém jednotlivém případě zkoumat, zda se úkon správního orgánu, proti němuž žalobce brojí, dotýká subjektivních práv a povinností – ať již je jejich pramenem ústavní, mezinárodní či jednoduché právo – žalobce, a zda tedy je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.“

Rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty je dle soudu evidentně rozhodnutím, kterým se upravuje řízení před správním orgánem ve smyslu ust. § 70 písm. c) s.ř.s., neboť se jím řízení meritorně nekončí ani se jím nemění, nezakládají či neruší práva žalobce. Takové rozhodnutí pak podléhá kompetenční výluce zakotvené právě v citovaném ustanovení. Případné námitky vztahující se k tomuto rozhodnutí může žalobce eventuálně uplatnit až v rámci žaloby proti rozhodnutí ve věci samé. V daném konkrétním případě však je předmětem přezkumu odvoláním napadené rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení procesní lhůty, proto soud dospěl k závěru, že toto rozhodnutí je na základě kompetenční výluky obsažené v ust. § 70 písm. c) s.ř.s. vyloučeno ze soudního přezkumu.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve výroku usnesení ad I. odmítl, když žalobce napadá toliko rozhodnutí žalovaného, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

S ohledem na to, že soud odmítl žalobu poté, co mu byla postoupena k vyřízení, nebylo na místě rozhodovat o podaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s.ř.s.

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Protože žalobce nezaplatil za žalobu, ani za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, soudní poplatek splatný s podáním žaloby, soud nerozhodoval o vrácení soudního poplatku.

K vydání tohoto usnesení nemusel soud nařizovat jednání, protože nerozhodoval ve věci samé. Zákon v tomto případě uvedený procesní postup dovoluje (viz ust. § 49 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. května 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová